

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 3/2020

Slovo čitateľovi

Pred nami sú vianočné sviatky. Nedávno sa jedno dieťa spýtalo kňaza: "A to keď nebudú otvorené kostoly, nepríde ani Ježiško?" Našťastie ten je tu s nami stále. A možno ešte viac v utrpení ako v bežnom bezproblémovom živote. Na Vianoce si pripomínáme, ako Pán Ježiš prišiel na našu zem. Skúsme si pozrieť, v čom je tá naša doba podobná tej, do ktorej chcel prísť Pán Ježiš.

Bohatší ľudia nemali miesto pre chudobných. V mnohých bol nepokoj, túžili po nejakej zmene, čakali Mesiáša podľa svojich predstáv. Niekoľko, kto ich vyslobodí z útlatku, kto im dá istoty. Žili pod nadvládou Rimanov, ktorí kontrolovali chod židovského ľudu. Boli aj takí, ktorí sa prispôbili dobe a spolupracovali s Rimanmi. Opúšťali svoje zvyky a prispôbovali sa pohanským zvykom. Na druhej strane mnohí si vieru držali len ako tradíciu a miesto kariéry a pýchy. Samozrejme tu bolo aj veľa úprimných ľudí, čo hľadali Boha. Do takejto doby sa narodil Pán Ježiš, očakávaný Mesiáš. Chcel sa narodiť.

Myslím, že tá dnešná doba je v niečom podobná tej spred 2020 rokov. Opäť tu máme chudobných, ktorí niekedy nemajú kde bývať. Máme tu kopy ľudí, ktorí čakajú nejakeho mesiáša, čo všetko vyrieši. Do istej miery v niečom sme pod nadvládou Európskej únie, ktorá nám vtlačila svoje názory. Sú ľudia, ktorí sa prispôbia dnešným časom, skrývajú sa za demokraciu a pokrok. Nepotrebuje Boha, ba dokonca sa sami správajú ako Boh. A sú aj takí, ktorí si držia svoju vieru ako nálepku na uspokojenie. V skutočnosti sa neboja Boha, nežijú popri ňom a hlavne

nie s ním. Veria, že existuje, ale je niekde ďaleko a musí mu stačiť, že boli v kostole či to, že majú sviatosti. Ktovie, ako by to skončilo dnes, keby prišiel Pán Ježiš na zem. On v skutočnosti prichádza. Raz na konci sveta, čo nám pripomína začiatok adventu, nás bude súdiť podľa toho, ako sme sa zachovali k maličkým. Bol som smädný, pocestný, chorý či vo väzení. Čokoľvek ste urobili jednému z týchto maličkých, urobili ste aj mne. Aj dnes potrebujeme, aby prišiel Pán Ježiš a zmenil naše srdcia. Tak ako ho potrebovala doba, do ktorej sa narodil, potrebujú ho ľudia všetkých dôb. Lebo len On je náš pokoj. On dáva zmysel utrpeniu, smrti, životu. On dáva novú nádej toľkým tisícom ľudí. On robí Vianoce, ktoré dokážu trvať celý rok. Dni pokoja, lásky, obety, šťastia. Ľudí, ktorí sú pre nás počas celého roka darčekom. Otvorme mu svoje srdcia nanovo, zastavme sa v tomto uponáhľanom čase. Nečakajme, kým nás zastaví nejaká korona. A na záver pekné myšlienky, ktoré som objavil na internete.

Zase nám nadišli tie radostné sviatky, ktoré nám tak sladila ten náš život krátky. V ďalekej krajine, tam kde rastú palmy, tam kde prorok Dávid skladal svoje žalmy, tam medzi troma čiastky zeme, narodil sa Kristus Pán v mestečku Betleheme. A na tieto sviatky i ja sa radujem, z úprimného srdca toto vám višujem: Aby bol Kristus Pán vašim tešiteľom, vašim dobrým radcom a dobrým priateľom. Aby vianočné sviatky boli sviatkami lásky, pokoja a oddychu. Nech je vaše srdce obklopené láskou všetkých blízkych a žiari šťastím jasne ako Betlehemska hviezda.

Marián Vivodík

*Za noci chladnej, keď Betlehem spal,
ľuďom dobrej vôle anjel zvestoval:
„Sláva na výsostiach Bohu. Dnes
sa Vám narodil Mesiáš a Pán.”
V maštálke biednej na slame leží,
je ako jeden z nás, dali mu meno
Ježiš. Božia láska ho znížila
z nebies do jasiel, aby tak navždy
zničila chlad ľudských srdc a tiel.
Až zaznie čaro prekrásnych Vianoc,
zabudnite na všetky starosti,
nech čas vianočný stane sa Vám
všetkým sviatkom pokoja, šťastia,
radosti.*

Praje redakčná rada

naše prosby. Na samotné miesto narodenia smerovali strmé schodíky a prechádzalo sa úzkym malým otvorom, kde sme sa dostali len po jednom. Sväté miesto bolo hneď poznať, lebo bolo vyznačené zlatou hviezdou a my sme mali výsadu dotknúť sa ho. Pobozkali sme ho s láskou, akoby tam ležalo maličké Božie dieťa. Vládca, ktorý sa narodil na slame, v chudobnej maštálke a zohrievaný ho zvieratka. Miesto bolo strážené a vyžarovalo z neho výnimočný pokoj. Mali sme chuť znovu sa vrátiť, a tak sme niektorí v čase rozchodu zasa čakali v rade spojení modlitbou a vnímali túto veľkú udalosť s veľkým očakávaním. Bolo cítiť atmosféru lásky a pokoja z miesta, ktoré samo prinieslo pokoj na túto zem. Snáď nie je na zemi miesto, ktoré by bolo viac precítené ako miesto narodenia. Každá krajina má v srdci Betlehema svoje miesto, pretože práve z tohto miesta je do celého sveta prinášané betlehenské svetlo, ktoré si s láskou podávame na vianočné sviatky.

Betlehem má svoje postavenie i v Jaskyni mlieka, kde Panna Mária krmila materinským mliekom malého Ježiška. Sú záznamy, kde sa hovorí o tom, že raz počas pridávania sa do jaskyne dobíjali vojaci a P. Márii pri vyľakani vystreklo mlieko až na stenu. Doteraz je škrvna z tohto mlieka na stene, ktorej sa chodia dotýkať ženy, ktoré túžia po bábätku. Na toto miesto nosia svoje prosby i ďakovné listy.

Za zmienku isto stojí Pole pastierov, ktoré sme tiež navštívili. Je vyznačené chrámom do tvaru stanu, lebo podobu vzalo od stanu pastierov, ktorí sa doň schovávali. Chrám je krásne pomalovaný výjavmi z narodenia a života P. Ježiša.

Zachovajme si pokoj, ktorý nám prinieslo narodenie Pána a tí, ktorí ste s nami nemohli byť na tomto mieste, čerpajte z radosti, že Pán je tu! On žije a miluje nás. Nech posolstvo narodenia Pána zanechá v našich srdciach lásku, ktorú pre tento svet priniesla Panna Mária.

Adriana Žemlová

Betlehem očami pútnika

V dňoch 17. - 24. 2. 2020 naša farnosť organizovala púť do Svätej zeme, ktorej sa zúčastnilo 17 pútnikov z našej farnosti, ale aj z okolia. Navštívili sme miesta, po ktorých kráčal sám Pán Ježiš a prežívali sme chvíle akoby s ním. Dnes vám chceme priblížiť predovšetkým miesto narodenia Ježiška, Betlehem. Blížia sa vianočné sviatky, sviatky pokoja a tento pokoj sme si i my pútnici priniesli so sebou z tejto púte. Po našom návrate z Izraela sa cestovanie do zahraničia ukončilo pandemiou, a tak si o to viac vážime a uvedomujeme milosť, ktorú sme dostali navštívením tohto posvätného miesta.

Betlehem vyžaroval určité nadšenie a vnútorný pocit, že práve tu sa všetko začalo. Narodenie Pána, ktorý všetko zmenil a od ktorého sa všetko odvíja. Pred samotným vstupom na miesto narodenia sme čakali v rade, ktorý vychádzal až z chrámu. Prechádzali sme akoby vnútor-

nou prípravou, aby sme si vedeli dostatočne uctiť miesto, kde sa všetko udialo. Horiace sviečky, obrazy, kadidlá..., to všetko sprevádzala naša modlitba, ktorou sme umocňovali

Miesto narodenia P. Ježiša. Bočný oltár v Bazilike narodenia. foto: Adriana Žemlová

Narodeniny nášho duchovného otca

Duchovný správca našej farnosti vdp. Mgr. Marián Vivodík
sa 28. októbra 2020 dožil 50 rokov života

Dôstojný pán farár,

pri príležitosti Vašich 50. narodenín Vám prajeme veľa zdravia, šťastia, veľa Božích milostí. Nech sa Vám darí a nech sa Vám splní všetko, čo si od Pána Boha žiadate.

1. júla uplynulo už 5 rokov odvtedy, čo pôsobíte v našej farnosti. Tešíme sa z Vašej prítomnosti medzi nami a radostne prijímame Vašu kňazskú službu, ktorou nás zahŕňate. Ďakujeme Vám za všetko, čo ste pre našu farnosť urobili. Ďakujeme, že organizujete pre našich farníkov rôzne pútnicko-poznávacie zájazdy, pre deti letné tábory, pre mládež výlety, pomáhate zachraňovať ľudí bez domova. Ste sprostredkovateľ Božích milostí, ktoré k nám pretekajú prostredníctvom sv. omše, adorácie, Božieho slova. Vaša ústretovosť pri slávení sv. omše a podávania Božieho tela počas pandémie je dôkazom Vašej lásky k Bohu i blížnemu. Ďakujeme za obetavosť, ohotu a pracovitosť pri stavbe kaplnky Panny Márie „Kráľovnej radosti a uzdravenia“, ako ste ju nazvali a tiež pri rekonštrukcii nášho Kostola sv. Michala archanjela. Je obdivuhodné, že pomáhate nielen farníkom v našej obci, ale tiež všetkým, ktorí pomoc potrebujú.

Nech Vás Pán Boh i naďalej sprevádza na Vašej kňazskej ceste a žehná Vaše kroky!
To Vám zo srdca želajú

farníci z Jaslovských Bohuníc a Paderoviec

ROZHOVOR S JUBILANTOM

vdp. Marián Vivodík foto: Adriana Žemlová

Pri príležitosti 50. narodenín sme vdp. Mariánovi Vivodíkovi položili pár otázok:

Môžete si zaspomínať na svoje detstvo, štúdium a rodinu?

Vyrastal som na dedine v Pustých Sadoch. Bol som najmladší z troch detí. Ako malý som nechodil s nejakým nadšením do kostola. V te-

levízii v tom čase bývali rozprávky. Ale všetci išli, tak som musel aj ja. A dobre, že ma nútili. Sú veci, ktoré oceníme až neskôr. Musíme na ne doziereť.

Ako ste sa dostali ku kňazskému povolaniu?

Keď moja mama čakala dieťa, tak si želala, aby to bol chlapec, že je ochotná ho dať vyštudovať aj za kňaza. Narodil som sa však až o 5 rokov po mojej sestre. Tak moje povolanie začalo niekde tu. Už od mala som sa hrával na farárka bez toho, aby ma naši k tomu popudzovali. Potom na gymnáziu som si uvedomil náročnosť tohto povolania, tak som po maturite nastúpil do práce ako robotník v pečivárňach v Sereďi. Nefutujem to, bola to pre mňa škola života. Potom po roku som nastúpil do seminára a po 6 rokoch som bol vysvätený za kňaza.

Kedy a kde ste prijali kňazskú vysviacku?

Kňazstvo ako také má tri stupne. Diakonát, kňazstvo a biskupstvo. Diakonát som prijal v Trnave v roku 1995 a kňazskú vysviacku o rok neskôr v Bratislave v Dóme sv. Martina.

V ktorých farnostiach ste ako kňaz pôsobili?

Ako kaplán som nastúpil do Banskej Štiavnice, po roku som bol preložený do Bratislavy - Blumentálu. Odtiaľ ma povolali na základnú vojenskú službu, ktorú som vykonával pol roka v Martine a potom, keďže nemali dosť vojenských duchovných, som pôsobil ako vojenský duchovný vo Vajnorochoch s tým, že som dochádzal aj do Komárna. Po vojne som išiel naspäť do Banskej Štiavnice a po roku do Bratislavy do Modrého kostolíka. Tam som bol krátko a odtiaľ som nastúpil ako správca farnosti do Pobeďima pri Piešťanoch. Tam som bol 11 rokov. Poopravovali sme kostoly, trochu aj faru a preložili ma do Bolerázu, kde som pôsobil 5 rokov. No a odtiaľ som sa dostal sem.

Ako Vaše životné rozhodnutie stať sa kňazom prijali rodina a Vaši blízki, priatelia?

Rodičia boli veriaci, takže sa tomu tešili. Otec bol síce v strane, lebo určitý čas robil aj starostu. Potom robil na montážach po celom Slovensku. Priatelia to zobrali dobre. Väčšinou som mal veriacych priateľov.

Ako trávite voľný čas, aké sú Vaše záľuby?

Keď som bol za pánom arcibiskupom, že chcem založiť útulok, tak mi povedal, že farnosť je prvoradá a toto bude ako váš koníček. Tak takto trávim voľný čas. Vybavujem, vypisujem, rozhodujem, plánujem, prijímam a vyhadzujem. Samozrejme, okrem toho mám aj iné záľuby. Rád idem na turistiku, prevezím sa na bicykli. Odkedy mi zomrel otec, tak toho na mne zostáva viac, doma sa musím venovať záhrade. A tak sa pohybujem medzi farnosťou, útulkom a domovom.

Ste spokojný so svojou duchovnou prácou v našej obci?

Môj koníček mi berie pomerne veľa času, tak sa možno nestíham venovať farnosti, ako by som chcel. Len je otázne, či o to niektorí vôbec stoja. Keď vidím slabý záujem o tábory, výlety či púte, tak možno je to tak dobré, ako to je. Samozrejme, je to fenomén skoro každej farnosti, nielen tej našej. Technika pohltí naše deti a mládež. A svoje robí aj moja 50-ka, už tolko nevládzem. Spokojný som s opravou kostola, podarilo sa nám toho veľa.

Aký máte celkový dojem z našej farnosti, čo Vás tu oslovilo, možno potešilo alebo naopak sklamlalo?

V každej farnosti sa nájdu ľudia dobrí aj zlí. Našu farnosť považujem za spiaceho obra. Dokáže omnoho viac, než teraz robí. Nevieť ale, či som nezaspal už aj ja. Samozrejme, teraz prežívame pandémiu a to sa odzrkadľuje aj na aktivitách. Asi potrebujeme všetci hľadať nové cesty k sebe i k Bohu. Čo ma oslovilo? Ako tu chlapi pekne chodia do kostola. Myslím, hlav-

ne, cez týždeň. A ešte aj to, že sa človek nemusí báť, že mu ukradnú, čo nemá priviazané. Doteraz som mal inde horšiu skúsenosť. Potešilo ma, že sa mi podarilo zriadiť útulok a že mnohí ho prijali, keď videli, že chce pomáhať iným. Tiež poteší, keď viete, že pri opravách vás obec finančne podrží. Poteší, aj keď sa napr. hasiči či iní pridajú k farským slávnostiam. Sklamanie som mal na začiatku. Dvakrát vykradnutá fara a anonymy. Odkedy som dal poplašné zariadenie a kamery, tak mám pokoj. A klasické skla-

manie každého farára na každej fare - niektorí birmovanci a prvoprijímajúce deti.

Čo by ste zmenili na svojom živote?

To čo aj mením, byť lepším človekom a vernejším Bohu.

Neľutujete, že ste sa stali kňazom?

V každom povolani sú radosti aj znechutenia. Takže znechutený som určite bol, ale pomáhať iným je krásna práca.

Čo očakávate od nás ako farníkov z Jaslovských Bohunic?

No ideálne to nemôže byť, ale trochu mi chýba farská rada, ktorá by pracovala v určitých oblastiach. Toto sa mi nejako nepodarilo rozbehnúť. Ale páči sa mi, keď si ľudia pomáhajú a vytvárajú spolu akoby rodinu. To je podstata kresťanstva - zákon lásky.

Ďakujeme za rozhovor

Jana Čápková, Adriana Žemlová

76. ročník Trnavskej novény

Trnavská novéna, ktorej sa pravidelne zúčastňovalo veľké množstvo veriacich ľudí z celého Slovenska bola v tomto roku nezvyčajná vzhľadom na súčasnú pandemickú situáciu na Slovensku. Začínala sa smutne bez účasti veriacich, ale napokon sa mohli zúčastniť veriaci v obmedzenom počte. Sväté omše z Baziliky sv. Mikuláša boli vysielané v priamom prenose prostredníctvom katolíckej televízie LUX, katolíckeho rádia LUMEN a viacerých facebookových profilov.

Na tohtoročnom, už 76. ročníku Trnavskej novény sme si pripomenuli dve jubileá. Prvým jubileom bolo 100 rokov od narodenia sv. Jána Pavla II. a druhým 310 rokov od morovej epidémie v Trnave. V roku 1710 počas zúriacej morovej epidémie sa obyvatelia Trnavy zhromaždili vo farskom Chráme sv. Mikuláša, odkiaľ po prosebných omši v procesii vy niesli milostivý obraz Panny Márie Trnavskej až na námestie, kde obišli súsošie Najsvätejšej Trojice a vrátili sa späť. V ten deň mor zázračne prestal.

Sväté omše sa od piatku 13. novembra do soboty 21. novembra 2020 slávili o 6.30, 10.00 hodine predpoludním a večer o 18.00 hodine. Mottom tohtoročnej novény bolo heslo pápeža sv. Jána Pavla II. „Totus tuus, Maria“. Celebrantmi a kazateľmi hlavných svätých omší o 18.00 hodine boli biskupi zo Slovenska.

Otváraciu večernú svätú omšu tohtoročnej Trnavskej novény v piatok, 13. novembra celebraval trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch za účasti 5 kňazov podľa vtedy platných predpisov Úradu verejného zdravotníctva SR

(ÚVZ SR). V homílii sa zamýšľal nad osobnosťou sv. Jána Pavla II., ktorý v súlade so svojím pápežským heslom „Totus tuus“ miloval Krista a jeho Matku Máriu. Na druhý deň bola svätá omša, ktorú celebraval Mons. Ján Orosch obetovaná za zomrelého trnavského apoštolského administrátora Mons. Júliusa Gábrisa, arcibiskupa, ktorý zomrel pred 33 rokmi. Slávnostným kazateľom bol dlhoročný sprievodca slovenských pútnikov vo Svätej zemi Mons. Ján Majerník. Veriacim rozprával o živote a diele sv. Jána Pavla II. a jeho odkaze pre Slovensko. Témou tretieho dňa Trnavskej novény bol Sv. Ján Pavol II. - verný muž Cirkvi a otec Druhého vatikánskeho koncilu. Na predpoludňajšej nedeľnej svätej omši sa nad ňou zamýšľal hlavný celebrant a kazateľ J.E. Mons. Viliam Judák, nitriansky biskup. Nedeľná procesia s milostivým obrazom ulicami mesta bola skromná, ale niečím výnimočná. Vzhľadom na epidemiologickú situáciu, ktorú prežívame, sa podobala na rok 1710. Hlavným celebrantom a kazateľom večernej svätej omše bol J.E. Mons. Ján Sokol, emeritný arcibiskup.

Na štvrtý deň Trnavskej novény po uvoľnení protiepidemiologických predpisov ÚVZ SR sa mohli na večernej svätej omši zúčastniť aj veriaci v počte 285 osôb a 38 kňazov. Veriaci, ktorí sa po naplnení Baziliky sv. Mikuláša s obmedzenou kapacitou nedostali na svätú omšu, mohli prísť do Katedrály sv. Jána Krstiteľa, kde sa v rovnakom čase slávila ďalšia svätá omša v rámci Trnavskej novény. Svätú omšu v Bazilike sv. Mikuláša celebraval J.E. Mons. Cyril Vasiľ, arcibiskup Košickej eparchie, ktorý rozprával v kázni o sv. Jánovi Pavlovi II. ako architektovi manželskej lásky a ochrancovi rodín. Hostom piateho dňa Trnavskej novény - celebrantom a kazateľom bol rožňavský biskup J.E. Mons. Stanislav Stolárik. V homílii sa venoval téme Sv. Ján Pavol II. - muž komunikácie a Kristovej pravdy na apoštolských cestách.

Keďže 17. november je i spomienkou na sv. Alžbetu Uhorskú, služobníčku kresťanskej lásky, na tejto svätej omši udelil trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch vybraným šiestim laureátom Ružu sv. Alžbety. Toto ocenenie je prejavom vďaky za ich charitatívnu prácu, starostlivosť o trpiacich alebo za ich vernú službu Cirkvi. Hlavným celebrantom a kazateľom svätej omše v stredu, 18.11.2020 bol vladyka, Peter Rusnák, bratislavský eparchiálny biskup. Témou jeho kázne bol Sv. Ján Pavol II. - zamilovaný do Kristovho kríža a vytrvalý

Pápež Ján Pavol II

v utrpení. Omšu oživila a spestrila svojím pekným spevom kresťanských piesní a hudobným sprievodom na husliach a gitare aj naši farníci, ktorí milo prekvapili a patrili im veľká vďaka. Na výročie posviacky Baziliky sv. Mikuláša, 19.11.2020, slávnostnú svätú omšu celebraval a kazateľom bol J.E. Mons. František Rábek, ordinár Ordinariátu ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR. Venoval sa téme Sv. Ján Pavol II. - ohlasovateľ Božieho slova a novej evangelizácie. Hlavným celebrantom a kazateľom predposlednej svätej omše bol J.E. Mons. Ján Kuboš, biskup Spišskej kapituly. V homílii sa zamýšľal o sv. Jánovi Pavlovi II. - svedkom Božieho milosrdenstva a mužom odpúšťajúcej lásky. Poslednú svätú omšu Novény, na sviatok Obetovania Panny Márie celebraval Mons. Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup. Zamýšľal sa nad témou Sv. Ján Pavol II. - muž modlitby, Eucharistie a ctiteľ Panny Márie.

Kazatelia v storočnici sv. Jána Pavla II. svojimi kázňami viedli k pochopeniu, že učenie a život tohto veľkého pápeža, ctiteľa Panny Márie je stále aktuálny a môžeme ho hlbšie poznávať a prenášať do nášho vlastného života. Na záver preniesli milostivý obraz Bohorodičky z hlavného oltára do bočnej barokovej mariánskej kaplnky. Takto sa završila tohtoročná novéna k Trnavskej Panne Márii, ktorá bola vďaka pretrvávajúcej pandemickej situácii na Slovensku i v celej Európe „oblečená do zvláštnych šiat“.

Jana Čápková

Panna Mária Trnavská

KNIHA ESTER

Biblické okienko

Názov knihy je podľa hlavnej osoby **Ester** (perzsky Hviezda), **dcéry židovského národa**, ktorá svojou rozumnosťou a príhovorom u kráľa Achašveróša (Xerxes I., 486-465 pred Kr.) **odvrátila hroziace prenasledovanie a záhubu Židov v Perzskej ríši**. Spis vznikol v 3. - 2. stor. pred Kr. pravdepodobne v Mezopotámii.

Text knihy Ester sa zachoval v **dvoch verziách: v hebrejskej a gréckej**. Je to jediný starozákonný spis, ktorého hebrejské fragmenty sa nenašli v Qumráne. Vysvetľuje sa to tým, že kumránska komunita pravdepodobne nepoužívala Knihu Ester, keďže sa v nej slovo Boh vôbec nespomína. Grécky text (Septuaginta) nie je jednoduchým prekladom hebrejskej pôvodiny. Je rozšírený o tzv. deuterokanonické state, ktorými sa dopĺňa nedostatok teologických prvkov v hebrejskej pôvodine (modlitby, náboženské odôvodnenie určitých problémov atď.).

O čom píše kniha Ester? Perzský kráľ Xerxes I. zhromaždí veľmožov všetkých krajín svojej ríše a usporiada veľkú hostinu. Žiada, aby sa na

hostinu dostavila aj kráľovná Vasti, ale tá to odmietla. Kráľ ju za to zapudil. Jej miesto zaujme židovská deva Ester, ktorá však z opatrnosti neprezradí kráľovi svoj rod. Jej strýc a porúčnik Mardochej odhalí sprisahanie proti kráľovi a zachráni mu život. Neskôr Aman, najvyšší hodnostár po kráľovi, ktorému sa Mardochej nechcel klaňať, plánuje ako pomstu záhubu

Mardochej: „Nenazdávaj sa Ester, že ty si zo všetkých Židov zachrániš život, pretože si v kráľovom dome. A ktovie, či si neprišla práve preto ku kráľovskej hodnosti, aby si bola naporúdzi na takýto čas?“ (4,13n)

nielen Mardocheja, ale aj ostatných Židov, ktorí odmietajú štátne náboženstvo. Kráľ jeho plán prijíma a vydáva nariadenie, aby sa 13. deň mesiaca adara (február/marec) vyvražďili všetci Židia v celej ríši. Ester a Mardochej modlitbou prosia Boha o záchranu svojho národa. Ester s nasadením života (ku kráľovi nemohol nikto vojsť svojvoľne) v poslednej chvíli zmarí Amanove úklady proti Židom a dosiahne od

kráľa, že odsúdi Aman na šibenicu, ktorú on sám pripravil pre Mardocheja. Novým kráľovským nariadením sa dovoľuje Židom, aby sa vypomstili na nepriateľoch. **Na pamiatku tejto záchrany Židov pred vyhubením v Perzskej ríši slávi sa sviatok Purím** (lósos).

Historické pozadie v podstate zodpovedá zvykom a ustanovizniam Perzskej ríše. Ale v knihe je aj veľa historických nepresností a nedôsledností. Podľa mienky biblistov ide o etiologickú legendu, v ktorej autor vysvetľuje pôvod židovského sviatku Purím. Je možné, že podkladom je nejaké ľudové povstanie proti Židom. Autor príbehom dokumentuje známy princíp – **„čím kto hreší, tým aj potrestaný býva“**. Knihu Ester možno teda pokladať za vieroučný a mravoučný spis.

V synagogálnej liturgii bol pred sviatkom Purím celodenný pôst, na sviatok sa čítal zvitok Knihy Ester, Židia sa navzájom obdarúvali a dávali dary chudobným. Zvyšok slávnosti trávili v hodovaní.

Marián Vivodík

Rekonštrukcia nášho Kostola sv. Michala

Naše hody boli tento rok 27.9.2020 spojené s požehnaním obnoveného kostola. Z biskupského úradu prišiel generálny vikár vdp. Peter Šimko. Po generálnej oprave elektrického vedenia, vymaľovaní kostola zvnútra i zvonka, opravy veže, sa tento rok zefektívnilo kúrenie v kostole a dorobil sokel kostola. Rozhodovali sme sa, ako ho urobiť, aby bol čo najlepší a plnil svoju odvetrávaciu funkciu. Mali sme viaceré ponuky, ktoré boli dosť drahé. Nakoniec sme sa rozhodli pre lacnejší variant, ktorý nás aj tak stál vyše 11.000 € od firmy Styrcon. Je to zvláštny materiál, ktorý je prievzdušný a zároveň má dobré izolačné vlastnosti. Ten sme nalepili na stenu, aby tam zostala aj medzera na prieduch. Očistili sme aj štrkové lôžko vedľa múru, ktoré bolo dosť zanesené. Nad

styrcon išiel odkvapový plech. Keďže nám premrzali veraje dverí, dali sme zatepliť aj tie. Tak dúfam, že to bude fungovať. Za krátky čas sme dokázali spoločnými silami opraviť veľkú časť kostola. Ďakujem všetkým, ktorí sa o to pričínili. Ekonomickej rade za celé hodiny pri rozhodovaní, brigádnikom, sponzorom. Ďakujeme aj obci, že nás finančne podporila. Ako poďakovanie som mal pripravený aspoň nejaký guláš na dvore fary, ale opatrenia ohľadne koronavírusu mi v tom zabránili. Tak som sa poďakoval aspoň prostredníctvom sv. omše, ktorá bola slúžená za všetkých dobrodincov. Nech aj toto dielo slúži na väčšiu Božiu slávu.

Marián Vivodík

KRÁTKE SPRÁVY:

- Aj tento rok sa nám podarilo vyzbierať 1.200 € na podporu štúdia dvom bohoslovcem z Afriky, ktorých si adoptovala naša farnosť. Tak aj tam sa za nás modlia.
- Stretnutia nad Božím slovom, ktoré bývali na fare, museli byť zrušené. Nahradené sú stretnutím cez internet. Každý, kto sa chce pripojiť, dostane od kňaza link. Stačí na to aj mobil s internetom.
- Dotácie sme úspešne prečerpali. O oprave je spomenuté vedľa. Pre pozdvihnutie duše sme boli na púti vo Svätej zemi a v Litmanovej, s deťmi v tábore, na výlete v Tatrách, splave ...

MALÉ VIANOCE

„Prichádzajú Vianoce a ja mám znova obavy.“

„Čoho sa bojíš?“

„Toho, že aj tohtoročné Vianoce skončia tak rýchlo, ako začali, a nezostane po nich nič. Možno len zopár materiálnych vecí.“

„A čo by si chcel, aby ti zostalo?“

„Radosť, pohoda, láska, ktorou toto obdobie vonia. Hmm... Tie si asi pod stromčekom v baliacom papieri nenájdem. Ako niečo také docieľiť?“

„Povedal by som, že rozhodnutím spraviť si

každý deň malé Vianoce.“

„Malé Vianoce? Ako to myslíš?“

„Malé Vianoce predstavujú drobné skutky dobra blížnym, robené a venované z lásky Bohu ako dar. Malé sebazaprenia každý deň, niekedy neviditeľné, pri ktorých zabúdaš na seba. No predsa sú tak mocné, že môžu priniesť pokoj a porozumenie. Nech sú pravé Vianoce oslavou tých malých – každodenných. A nik nezostane bez daru a bez radosti z daru – ani tvoji blízki, ani Boh, ani Ty.“

Dominika Krčová

Podakovanie obyvateľom útulku

Chcem sa touto cestou zo srdca poďakovať obyvateľom útulku, ktorí nehovoria „nie“ ani žiadnej prosbe o nejakú pomoc. Napriek svojim problémom, hlavne tým zdravotným, vždy ochotne prislúbia a prídu, pomôžu, nečakajú na žiadnu odmenu. Sú tichí, skromní, ústretoví. Veľmi pekne ďakujem aj pracovníkom Útulku u sv. Martina a p. farárovi za ich nezištnú ústretovosť. Prajem všetkým šťastné a pokojom požehnané vianočné sviatky. Vďaka.

Miroslava Remenárová

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár

členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölýová